

РЕШЕНИЕ

№ 597

гр. Перник, 08 октомври 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 460 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145, ал. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д.С.Б. *** против Заповед № 03-РД-1961 от 21.08.2012г. на изп. директор на Държавен фонд "Земеделие" за изплащане на безвъзмездна финансова помощ по мярка: "Модернизиране на земеделски стопанства" от Програма за развитие на селските райони за периода 2007г.-2013г., в частта в която са отхвърлени за финансиране разходи за закупуване на трактор в размер на 86 900лв.. Акта е оспорен по административен ред. Постановена е Заповед № РД 20-567 от 09.04.2014г., с която министърът на земеделието и храните е оставил без уважение жалбата и е потвърдил първоначалния акт в оспорената му част.

В жалбата, с която е сезиран Административен съд Перник се излагат доводи, че обжалвания отказ е постановен от некомпетентен орган. Заповед № 03-РД-1961 от 21.08.2012г. е издадена от изп. директор на Държавен фонд "Земеделие", а не изхожда от изпълнителен директор "Разплащателна агенция", който единствено разполагал с компетентност да издава актове с такова съдържание. Застъпва се теза, че атакуваната заповед е незаконосъобразен административен акт, защото е постановена при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие на материално правни разпоредби, а по съществото си противоречала на целта на закона. Въз основа на тези доводи се иска отмяна на атакувания акт, в частта, в която е постановен отказ за финансово подпомагане за закупуване на трактор. В съдебно заседание пълномощника на жалбоподателя пледира за уважаване на жалбата и за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие" чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. В писмени бележки развива доводите си, като счита, че акта е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, както и че са спазени административно производствените правила и точно е приложен материалния закон. С тези доводи иска жалбата да се остави без уважение. Заявява претенции за присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като нейн адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, който е бил оспорен по административен ред пред по-горестоящия орган и с чието

решение е потвърден първоначалния акт. По правилото на чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК на оспорване подлежи първоначалният индивидуален административен акт, в случая Заповед № 03-РД-1961 от 21.08.2012г. на изп. директор на Държавен фонд "Земеделие" за изплащане на безвъзмездна финансова помощ по мярка: "Модернизиране на земеделски стопанства" от Програма за развитие на селските райони за периода 2007г.-2013г., в оспорената част.

Жалбоподателят Б., видно от регистрационна карта е регистриран в Областна дирекция "Земеделие" гр. Перник като земеделски производител.

Подал е заявление за подпомагане по мярка 112 "Създаване на стопанства на млади фермери" на 01.06.2009г.. Заявлението е одобрено и между страните е сключен договор № 14/112/05890 от 15.02.2010г. за отпускане на финансова помощ по мярка "Създаване на стопанства за млади фермери" от програмата за развитие на селските райони. В приложение № 1 неразделна част от договора като инвестиция е заложено закупуване на трактор по мярка 112 и закупуване на прикачен инвентар по мярка 121. Представил е бизнес план, изготвен от НССЗ, в който е посочил, че през втората година ще направи инвестиция в размер на 6000лв. за закупуване на трактор, както и ще реализира проект по мярка 121 за закупуване на прикачен инвентар на стойност 15 000лева.. С анекс от 14.02.2011г. страните се договарят и изготвят ново приложение по мярка 112 за инвестиция за закупуване на прикачен инвентар и закупуване на трактор с плуг. От анекса е видно, че същият влиза в сила от датата на подписването му.

Със заповед № 03-РД/863 от 12.04.2012г. изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" е стартирал процедура за прием на заявления по мярка 121. На 18.05.2012г. жалбоподателят е депозирал заявление за подпомагане по мярка 121 "Модернизиране на земеделските стопанства", ведно с изготвен нов бизнес план. Заявлението му е разгледано и е уважено в частта, в която е поискано финансиране за закупуване на прикачен инвентар по мярка 121, заложено като намерение за закупуване при кандидатстване по мярка 112. По отношение на инвестицията за закупуване на трактор е постановен отказ, поради обстоятелството, че същият не е имал намерение да го реализира по мярка 121. При тези мотиви е постановена Заповед № 03-РД-1961 от 21.08.2012г. на изп. директор на Държавен фонд "Земеделие" за изплащане на безвъзмездна финансова помощ по мярка: "Модернизиране на земеделски стопанства" от Програма за развитие на селските райони за периода 2007г.-2013г..

Тази заповед, в частта, с която е отказано финансиране е обжалвана по административен ред пред Министъра на земеделието и храните. Със заповед № РД 20-567 от 09.04.2014г. е отхвърлена жалбата като неоснователна и на практика е потвърдил оспорения пред него акт. Недоволен от резултата на административното производство Д.Б. е подал жалба до компетентния административен съд.

Делото е основано само на писмени доказателства. Както тези изпратени с административната преписка, така и тези, събрани в производството пред съда не са оспорени от страните. Всички те са непротиворечиви по съдържание, последователни по хронология, като логично представят развитите се събития. Съдът ги кредитира с доверие и основава на тях фактическите си констатации.

В хода на процеса не са постановени изрични определения за отделяне на спорното от безспорното, но на практика страните не спорят по фактите, а дали правилно е приложен материалният закон.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, която се възприе от представените по делото доказателства, съдът намира жалбата за неоснователна. Доводите за това са следните:

Оспорвания акт е обективиран в писменна форма, подписан от издателя си и съдържа както наименование, така и дата на издаване. Съдържа изложени фактически и

правни основания за издаването му. Разгледан по същество същият е издаден от Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" като административен орган, разполагащ с материална компетентност. Пар. 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП дефинира, че "Разплащателна агенция" е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Държавен фонд "Земеделие" е акредитиран като единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика. Съгласно разпоредбата на чл. 20а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗПЗП Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който представлява същата, а разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие" установява правомощие на изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по прилагане на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателна агенция. По делото е налична Заповед № ОЗ-РД/1730 от 27.07.2012г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с която е възложено за периода му на отсъствие същият да бъде заместваан от заместник изпълнителен директор на ДФ "Земеделие". Компетентността по заместване е възникнала на база изричната писмена заповед на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" по чл. 11, ал. 3 от Устройствения правилник. В случая този зам. изп. директор действа вместо изпълнителния директор по силата на издадена заповед за заместване, а не упражнява свои правомощия възникнали по силата на делегация, така като се твърди от жалбоподателя. В тази връзка и видно от съдържанието на самия акт, заместник-изпълнителният директор изрично е посочил, че го подписва "за изпълнителния директор", т. е. действа вместо изпълнителния директор, а не упражнява свои собствени правомощия, възникнали по силата на делегацията. Актът в мотивната си част не съдържа информация от кой административен орган се издава. Данните за това, от кого е подписан, се извличат от частта, съдържаща подписа на издателя. При липсата на изрично посочване в мотивната част на това, че актът се издава от заместник-изпълнителния директор по силата на предоставени правомощия и от начина на подписване, посочен по-горе, се налага извод, че процесният акт е бил издаден и подписан от зам.-изпълнителния директор в длъжностното му качество на заместник. Упражняването на чуждо правомощия по конкретния правен спор, е в хипотезата на заместване. Отделно от това правото на заместника на административния орган да издаде акта вместо последния, произтича и от длъжностното му качество на заместник, а тази възможност е законово предвидена в Закона за администрацията и произтича от принципа за непрекъсваемост в дейността на администрацията. Формален спор между страните не се заявява касателно обстоятелството, че положения подпис на зам. изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" И.К. не е негов. Предвид изложеното наведените в жалбата доводи за нищожност на обжалвания акт не се споделят. Атаквания в производството административен акт е постановен от компетентния административен орган, разполагащ с материална, териториална и времева компетентност. Акта е в предвидената форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 59 от АПК. Въз основа на това се приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

По отношение на спазването на административно производствените правила се приема, че не се откриват съществени такива, които да доведат до отмяна на акта само на това основание. Това е така, защото административното производство е започнало на 18.05.2012г., когато жалбоподателят е депозирал заявление за подпомагане по мярка 121 "Модернизиране на земеделските стопанства". Същото е във връзка със заповед №

03-РД/863 от 12.04.2012г. изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", с която е стартирана процедура за прием на заявления по мярка 121. Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредба № 8 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизиране на земеделските стопанства" започването и приключването на приема на заявления за подпомагане се определят със заповед на изпълнителния директор на агенцията. Заповедта съдържа начален и краен срок за прием на документи за подпомагане, както и бюджета на мярката за съответния период на прием. Видно от същата е, че са въведени допълнителни ограничения/условия относно допустимите за финансова помощ разходи, като тези ограничения се отнасят до всички потенциални кандидати желаещи да получат безвъзмездна финансова помощ за подпомагане по мярка 121. По силата на чл. 29, ал. 4 от наредбата в правомощията на издателя на акта е да въведе допълнителни ограничения относно допустимите за финансова помощ разходи. Тази заповед е стабилен административен акт, подлежащ на изпълнение. Съгласно т. 2.1 от заповедта, приемът е определен за кандидати, одобрени за финансово подпомагане и изпълняващи проекти по реда на Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Създаване на стопанства за млади фермери" и посочили към дата на кандидатстване за одобрение в своите заявления за подпомагане по мярка 112 намерение за кандидатстване по мярка 121, т.е. в заповедта ясно и точно са посочени допълнителните изисквания, на които да отговарят кандидатите. Това са лицата, които са кандидатствали по мярка 112 и които са одобрени-жалбоподателят отговаря на това условие. Подал е заявление на 01.06.2009г., което е одобрено на 29.12.2009г., ведно с представения към него бизнес план изготвен от НССЗ. На следващо място в заявлението си за подпомагане по мярка 112 тези лица да са заявили намерение за кандидатстване по мярка 121-видно от заявлението на жалбоподателя и бизнес планът му към дата на кандидатстване-01.06.2009г. по мярка 112, същият е заявил да осъществи инвестиция и да реализира проект по мярка 121, касателно закупуване на прикачен инвентар на стойност 15 000 лева, но няма посочено намерение за закупуване на трактор чрез реализация по проект 121. И третото условие е разходите, заявени за кандидатстване по мярка 121 да са напълно идентични в заявлението по мярка 112 и да съответстват напълно. В случая не са необходими специални знания за да се направи съпоставка между заявлението за мярка 112 и това по мярка 121. Видно от тях е, че няма съответствие за заложените разходи, нито има заявено намерение за реализация на проект по мярка 121 към дата на кандидатстване по мярка 112 за закупуване на трактор. Това съответствие следва да е налице към дата на подаване на заявлението за подпомагане по мярка 112, а не към някои следващ момент така както се твърди в жалбата. Жалбоподателят насочва вниманието, че с анекс от 14.02.2011г. страните са се договорили и приели ново приложение за инвестиция и реализация по мярка 121 за инвестиция за закупуване на прикачен инвентар и закупуване на трактор с плуг. От анекса е видно, че същият влиза в сила от датата на подписването му, но наличието му не е обвързано и не рефлектира за спазване на изискването на т. 2.1 от заповедта. Въз основа на това, че изискването на т. 2.1 от Заповедта за прием на документи не е спазено е постановен отказ за финансово подпомагане за закупуване на трактор, а по отношение искането за финансиране за закупуване на прикачен инвентар по мярка 121, заложено като намерение за закупуване при кандидатстване по мярка 112 е одобрено. Според разбиранията на състава т.2.1 не е самоцелна, а е обвързана от нормата на чл. 26, ал.1, т. 4 от цитираната по-горе наредба, предвиждаща, че в случай на инвестиции, предприети от млади фермери, получаващи подкрепа при условията, определени по мярка 112 "Създаване на стопанства на млади фермери", подкрепа ще бъде предоставяна и за инвестиции за постигане изискванията на съществуващи стандарти

на Общността, когато тези инвестиции са включени в одобрения бизнес план по мярка 112. Въз основа на това материално правно изискване инвестицията за закупуване на трактор правилно не е финансирана. Съгласно чл. 31, ал. 2, т. 1 от наредбата разплащателна агенция има правомощието да отхвърли заявление за подпомагане, когато същото не отговаря на целите, дейностите и изискванията, определени с тази наредба. В случая, заявлението не отговаря на чл. 29, ал. 4 от наредбата във връзка с поставеното допълнително условие в т. 2.1 от заповед за прием № 03-РД/683 от 12.04.2012г. одобрена от Министъра на земеделието и храните и правилно е отказано финансиране на заявлението за подпомагане за закупуване на трактор в размер на 86 900лв.. Всичко изложено по-горе мотивира състава да приеме, че са спазени административно производствените правила и правилно е приложен материалния закон. С оглед на това не се налага отмяна на акта на основанията по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Акта е постановен и в съответствие с целта на закона. Целта на Мярката "Модернизиране на земеделските стопанства" е подобряване конкурентоспособността на земеделието в Република България чрез реструктуриране и развитие на наличните материални мощности в стопанствата и насърчаване въвеждането на нови технически решения, която цел следва да се постигне чрез точно изпълнение на заложените правила, а не чрез заобикалянето им.

При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяна на акта. Настоящият съдебен състав счита, че в хода на валидно проведено административно производство компетентният административен орган правилно е приложил материалния закон спрямо установените в производството факти, с оглед на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора ще следва да се разгледа и искането за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът в съдебното производство се представлява от юрисконсулт и искането му за присъждане на разноски е своевременно направено. Същото се явява основателно и следва да бъде уважено. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или оспорваният оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на държавен фонд "Земеделие" разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева, определено съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.С.Б.,*** против Заповед № 03-РД-1961 от 21.08.2012г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" за изплащане на безвъзмездна финансова помощ по мярка: "Модернизиране на земеделски стопанства" от Програма за развитие на селските райони за периода 2007г.-2013г., в частта в която е отказано финансиране за подпомагане и са отхвърлени за финансиране разходи за закупуване на трактор в размер на 86 900лв..

ОСЪЖДА Д.С.Б.,*** да заплати на Държавен фонд "Земеделие" 300лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/